

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

अवेक्षेतां तदान्योन्यं समरेकर्णपांडवौ ॥ ततः प्रयाते सहसा भारद्वाजमहारथे ॥ ३३ ॥ आर्त्तनादेन घोरिव सुधासमकंपत ॥ ततस्तु मुलमाकाशमावृणोत्सदिवा
करं ॥ ३४ ॥ वातोद्धूतं रजस्तीव्रं कौशेयनिकरोपमं ॥ ववर्ष धौरनभ्रापि सांसास्थिरुधिराण्युत ॥ ३५ ॥ गृध्राः स्तेनावकाः कंकावायसाश्च सहस्रशः ॥ उपर्युपरि
सेनां ततदाषयपतन्वृप ॥ ३६ ॥ गोमायवश्च प्राक्रोशनभयदान्दारुणान् रवान् ॥ अकार्षुर्पसव्यं च बहुशः घृतनांतव ॥ ३७ ॥ चिखादिपंतोमांसांसां निपिपासंत
श्च शोणितं ॥ अपतद्दीप्यमाना च सनिर्घातासंकपना ॥ ३८ ॥ उल्काज्वलं तीसंग्रामे पुच्छनावृत्त्य सर्वशः ॥ परिवेषो महंश्चापि सिद्धिस्तनयितुमान् ॥ ३९ ॥
भास्करस्याभवद्राजन् प्रयाते वाहिनीपतौ ॥ एते चान्ये च बहवः प्रादुरासन्सुदारुणाः ॥ ४० ॥ उत्पातायुधिवीराणां जीवितक्षयकारिणः ॥ ततः प्रवृत्ते युद्धं परस्पर
वधैषिणां ॥ ४१ ॥ कुरुपांडवसैन्यानां शब्देनापूरय जगत् ॥ ते त्वन्योन्यं सुसंख्याः पांडवाः कौरवैः सह ॥ ४२ ॥ अभ्यघ्नन्निशितैः शस्त्रैर्जयगृद्धाः प्रहारिणः ॥
सपांडवानां महतीं महिषासो महाद्युतिः ॥ ४३ ॥ वेगेनाभ्यद्रवत्सेनां किरनशरशतैः शितैः ॥ द्रोणमभ्युद्यतं दृष्ट्वा पांडवाः सहस्रं जयैः ॥ ४४ ॥ प्रत्यमृलंस्तदाराज
च्छरवर्षैः पृथक् पृथक् ॥ विक्षोभ्यमाणा द्रोणेन भिद्यमाना महाचमूः ॥ ४५ ॥ व्यशीर्यत सपांचालावाते नैव बलाहकाः ॥ बहूनीह विकुर्वाणो दिव्यान्यस्त्राणि सं
युगे ॥ ४६ ॥ अपीडयत्क्षणेनैव द्रोणः पांडवसंजयात् ॥ ते वध्यमाना द्रोणेन वासेनैव दानवाः ॥ ४७ ॥ पंचालाः समकंपंत पृष्टद्युध्नपुरोगमाः ॥ ततो दिव्यास्त्रवि
च्छूरो याज्ञसेनिर्महारथः ॥ ४८ ॥ अभिनच्छरवर्षेण द्रोणानीकमनेकधा ॥ द्रोणस्य शरवर्षाणि शरवर्षेण पार्षतः ॥ ४९ ॥ सन्निवार्यततः सर्वाङ्कुरुनप्यव
धीद्वली ॥ संयम्य तु ततो द्रोणः समवस्थाप्य चाहवे ॥ ५० ॥ स्वमनीकं मेहष्वासः पार्षतं समुपाद्रवत् ॥ स बाणवर्षं सुमहदस्त्रजत्पार्षतं प्रति ॥ ५१ ॥ मघवान्सम
भिक्षुद्धः सहसा दानवानिव ॥ ते कंप्यमाना द्रोणेन बाणैः पांडवसंजयाः ॥ ५२ ॥ पुनः पुनरभ्यज्यंत सिंहैर्नैवेतरेऽमृगाः ॥ तथा पर्यचरद्द्रोणः पांडवानां बले बली ॥
अलातचक्रवद्राजं सद्द्रुतमिवाभवत् ॥ ५३ ॥ स्वचरनगरकल्पं कल्पितं शास्त्रदृष्ट्या चलदं निलपता कंलहादं न वल्गिता श्रं ॥ स्फटिकविमलकेतुं त्रासनं शात्रवा
णां रथवरमधिरूढः संजहारारिसेनां ॥ ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणाभिषेकपर्वणि द्रोणपराक्रमे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

संजय उवाच ॥ तथा द्रोणमभिघ्नंतं साश्वसूतं रथद्विपान् ॥ व्यथिताः पांडवा दृष्ट्वा न चैनं पर्यवारयन् ॥ १ ॥ इति द्रोणपर्वणि दी ० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ७३ ॥ तथेति ॥ १ ॥